

РАН БОСИЛЕК ВРАБЧО И ЛИСА

chitanka.info

Лиса срещнала врабеца и му рекла:

— Слушай, Врабчо! Хайде братски да живеем. Ще си засеем пшеница. Ще пожънем, ще вършеем. Ще я поделим по равно.

— Добре — отговорил Врабчо, — ала няма да хитруваш и да чакаш наготово. Не обичам да ме мамят. Недей никога забравя: кой каквото си посее, това ще пожъне.

— Ти не ме познаваш, братко. Затова така приказваш. Като работим задружно, ще ме разбереш каква съм.

— Дано е така, Лисано!

Дружно отишли в полето. Взели да сеят пшеница.

— Сега, Врабчо — рекла Лиса, — ти ще ореш и ще сееш. Аз най-трудното ще върша. Хе на оня хълм ще ида. Ще подпирам там небето — да не падне, та пшеницата да смаже.

И измамницата Лиса цял ден седяла на хълма. Разбрал Врабчо хитрината. Но престорил се на глупав. Разорал. Засял пшеница.

Дошло време да пожънат.

— Братко Врабчо — рекла Лиса, — облачно е днес небето. Ти пшеницата ще жънеш. Аз пък мъчното ще върша. Облаците ще подпирам. Ще задържам дъждовете, да не мокрят класовете.

Изправила се Лисана. Лапи дигнала нагоре, сякаш облаците спира.

Врабчо житото пожънал. Вързал снопите самичък.

По вършитба Лиса рекла:

— Врабчо, братко, вършей тука. Аз на хълма ще отида. Там вятъра ще задържам, та да не ни разпилява златозърнестото жито...

Припнала нагоре Лиса. Врабчо рекъл си усмихнат:

— Нека мисли, че й вярвам. После за всичко ще плаща.

Той си овършал самичък.

Дошло време за подялба.

— Казвай, Лисо — рекъл Врабчо, — как ще разделим храната?

— Много лесно, братко Врабчо. Ти видя какво извърших. Мойта работа пред твоята сто пъти по-трудна беше. На мен сто зърна се падат. А на теб едничко стига.

Както рекла Кума Лиса, тъй зърното поделили.

Като прибрала храната, тя запитала врабеца:

— Разбра ли сега каква съм? Работлива, справедлива...

— Разбрах, разбрах, Кума Лисо. Но ти не си разбрала. Не си пожънала всичко, каквото пося самичка.

Врабчо си прибрал зърната, намерил познато куче. Разказал му за Лисана. Сговорили се набързо. Решили как да ѝ върнат.

Кучето в дола се скрило. Врабчо долетял при Лиса.

— Бягай из дола, сестрице! Куче отгоре пристига. Къс по къс ще те раздърпа! Аз храната ти ще пазя.

Хуква към дола Лисана. Там на кучето попада. Скочило то върху нея. Сграбчило я.

— Ау-ау! Ау-ау! Сметка, злосторнице, давай за лъжа и за измама!

Отплатило ѝ богато, па се върнало при Врабча.

Всичката храна прибрали.

Кълвал цяла зима Врабчо. Гладните врабци го щавал. Сладка пшеничена каша и на кучето поднасял.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.